

Komentar Evanđelja: Jedinstvo

Evanđelje petka XXVII tjedna
kroz godinu i komentar.

Evanđelje Lk 11, 15-26

U ono vrijeme: Pošto Isus izagna đavla, rekoše neki iz mnoštva: »Po Beelzebulu, poglavici đavolskom, izgoni đavle!« A drugi su iskušavajući ga, tražili od njega kakav znak s neba. Ali on, znajući njihove misli, reče im: »Svako kraljevstvo u sebi razdijeljeno opustjet će i kuća će na kuću pasti. Ako je dakle Sotona u sebi razdijeljen, kako će opstati kraljevstvo njegovo? Jer vi kažete da

ja po Beelzebulu izgonim đavle. Ako dakle ja po Beelzebulu izgonim đavle, po kome ih vaši sinovi izgone? Zato će vam oni biti suci. Ali ako ja prstom Božjim izgonim đavle, zbilja je došlo k vama kraljevstvo Božje.«

»Dokle god jaki i naoružani čuva svoj stan, u miru je sav njegov posjed. Ali ako dođe jači od njega, svlada ga i otme mu sve njegovo oružje u koje se uzdao, a plijen razdijeli.«

»Tko nije sa mnom, protiv mene je. I tko sa mnom ne sabire, rasipa.«

»Kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, luta bezvodnim mjestima tražeći spokoja. Kad ga ne nađe, rekne: 'Vratit ću se u kuću odakle iziđoh.' Došavši, nađe je pometenu i uređenu. Tada ode i uzme sa sobom sedam drugih duhova, gorih od sebe, te uđu i nastane se ondje. Na kraju bude onomu čovjeku gore nego na početku.«

Komentar

Još jednom Evanđelje pokazuje kontrast koji postoji između Isusova srca i srca ljudi. Optužuju ga da je izgonio đavle u ime Beelzebula. Koliko su ove riječi morale rastužiti Gospodina! Oslobodi čovjeka od moći Sotone i optuže ga da djeluje u njegovo ime.

Međutim, Gospodin koristi ovu sljepoću onih koji svjedoče njegovom božanskom djelovanju kako bi nas naučio nečemu što će biti bitno u životu Crkve: jedinstvo kao nešto odlučujuće i temeljno za njezin kontinuitet kroz stoljeća.

Jedinstvo igra toliko odlučujuću ulogu u Crkvi da će predstavljati jednu od njezinih bitnih karakteristika. Ljubiti Krista, a time i njegovu Crkvu, podrazumijeva brigu za njezino jedinstvo. „Obrana

jedinstva Crkve prevodi se u život vrlo sjedinjen s Isusom Kristom, koji je naša loza. Kako? Povećavajući našu vjernost višegodišnjem Učiteljstvu Crkve (...). Tako ćemo sačuvati jedinstvo: štujući ovu našu besprijekornu Majku; ljubeći rimskog Papu ”[1].

Pusto je svako kraljevstvo koje je u sebi razdijeljeno, upozorava nas Gospodin. I sam je tražio od Oca jedinstvo Crkve: „da svi budu jedno kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi,”[2]. A to jedinstvo gradi se ljubavlju i sjedinjenjem s rimskim Papom; to je način na koji nas je sam Isus učio [3].

U tom smislu sveti Josemaría rekao nam je: „Tvoja najveća ljubav, tvoje veliko iskazivanje počasti, tvoje najdublje poštovanje, tvoja najpodložnija poslušnost, najveća naklonost, trebaju biti također za Namjesnika Kristova na zemlji, za Papu. Mi katolici moramo znati da,

nakon Boga i naše Majke, Presvete Djevice, po hijerarhiji ljubavi i autoriteta dolazi Sveti Otac.“[4].

[1] Sveti Josemaría Escrivá, Voljeti crkvu, 20.

[2] Ivan 17, 21.

[3] Usp. Matej 16:18

[4] Sveti Josemaría Escrivá, Kovačnica 135.

Sebastián Puyal // Photo: Saj Shafique - Unsplash

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-feria-v-viernes-vigesimoseptima-semana/> (3.04.2025.)